

(فردی و جمی) است که حول مفهوم حقیقت‌غایی سامان یافته است. در (۲) از پژوهش‌های گوناگون در باب دین سخن رفته است تا تمایز آنها با بررسی فلسفی دین مشخص گردد در (۳) مولفان فلسفه دین را چنین تعریف کرده‌اند «کوششی برای تحلیل و بررسی انتقادی اعتقادات دینی» و مرادشان از «تحلیل و انتقاد» چهار وظیفه اصلی فلسفه بوده است؛ یعنی:

- ۱ - تمایل به وضوح در تعاریف، در الفاظ مهمی چون خدا، معجزه، شر و...

۲ - رویکرد نقدی یعنی یافتن مفروضات پنهان، شقوق بدیل و انتقادات وارد

۳ - تکیه بر برهان نه بر ترجیح شخصی یا تصدیق جمی

۴ - نقش تالیفی یا ترکیبی فلسفه، البته نه به شکل افراطی مورد قبول اینهایستها و در برایر فیلسوفان تحلیلی مشرب افراطی که اصولاً این نقش فلسفه را باور ندارند مولفان در نهایت وظیفه ما را در برایر موضوعات و سوالات مطرح، شناختی دقیق موضوعات، یافتن راه حل مناسب، موضع متعادل و پرهیز از هرگونه پیش‌داوری می‌دانند.

فصل دوم «تجربه دینی، مواجهه با امرالوهی چه معنایی دارد؟» در ابتدای این فصل نمونهایی از تجربه‌های دینی ذکر شده و سعی شده دسته‌بندی ای از انواع تجربه‌های دینی بذست داده شود بحث اصلی مولفان در این بخش چیستی ماهیت تجربه دینی است؟ که در ذیل آن نظرات شلایر ماخ، اوتو، استون، پراودقوط طرح و نقد شده‌اند همچنین نویسندهان به تو سوال اساسی دیگر نیز پرداخته‌اند آیا تجربه‌ها دینی هسته مشترکی دارند؟ و اینکه «آیا تجربه دینی می‌تواند اعتقاد دینی را توجیه کند؟»

فصل سوم «ایمان و عقل، رابطه عقل و ایمان چگونه است؟؛ آیا عقل و ایمان رابطه‌ای دوستانه باهم دارند یا رابطه این دو کاملاً خصمانه است. دو دیدگاه افراطی در این زمینه عقل‌گرایی حناکتری و ایمان‌گرایی است. مطابق عقل‌گرایی حناکتری برای آنکه نظام اعتقادات دینی واقعاً و عقلاً مقبول باشد باید بتوان صنق آن را ثابت کرد آنهم اثباتی کامل، یقینی و خطانابذربر از طرف دیگر ایمان‌گرایی اساساً معتقدات دینی را موضوع نقد و نظر علاقانی نمی‌دانند. نویسندهان پس از بیان این دو دیدگاه و تقدھای وارد بر آن؛ خود موضوع عقل‌گرایی انتقادی را بروزیده‌اند که بنابر آن نظماهای اعتقادات دینی را می‌توان و باید عقلاً مورد نقد و ارزیابی قرار داد اگر چه اثبات و ابطال قاطع چنین نظامهایی ممکن نیست.

فصل چهارم «صفات خلاوند خداوند شبهه چیست؟؛ ما پیش از آنکه اثباتی یا نفیا به بحث در وجود خدا بپردازیم باید تصویری از خدا داشته باشیم و این تصور نباید دچار خلاسازگاری درونی باشد. نویسندهان در این فصل با بحث از صفاتی مانند علم مطلق، قدرت مطلق، خیریت محض، ضروری و قائم بثبات بودن خلاوند به این مسأله پرداخته‌اند که آیا مفهوم خلاسازگاری درونی دارد یا خیر؟

فصل پنجم «براہین خداشناسی، ادلای در تأیید وجود خلاوند؛ در این فصل عمله‌ترین براہین مطرح شده برای تأیید وجود خلاوند ارائه گشته است: برهان وجودی، برهان جهانشناختی، برهان غایت شناختی (برهان نظم) با دو تقریر مبتنی بر تمثیل و مبتنی بر استقراء و برهان اخلاقی.

در فصل ششم نیز با عنوان «مسائله شر، مسائله ای علیه وجود خلاوند؛ مهمنترین دلیل علیه وجود خلاوند مورد بحث قرار گرفته است. دو تقریر مهم از مسائله شر، یعنی «مسئله منطقی شر» و «شر بعنوان قرینه‌ای علیه وجود خلاوند» به همراه پاسخهایی که به آنها دانه شده است بخشهای این فصل را تشکیل می‌دهند. در پایان فصل نیز نظریات عدل الهی (نظریاتی که

۵ عقل و اعتقاد دینی

نویسندهان: مایکل پترسون، ویلیام هاسکر،

بروس رایشباخ، دیوید بازینجر.

مترجمین: احمد نراقی، اواهیم سلطانی.

انتشارات طرح نو، جاپ اول ۱۳۷۶.

امروزه اقبال و توجه دوباره‌ای به فلسفه دین در میان اندیشمندان مشاهده می‌شود. گرچه در کشور اسلامی ما بحثهای عقلانی در باب دین، هیچگاه بی رونق نبوده است؛ اما احیای تعقل در مسائل دینی در غرب تألیف و تصنیف کتب بسیاری را به همراه داشته است و مابراز غافل نماندن از مباحثی که میان متفکران جریان دارد، نیازمند ترجمه کتابهایی که در این زمینه نگاشته می‌شود هستیم. ترجمه کتاب «عقل و اعتقاد دینی» پاسخی به این نیاز است. این کتاب تألیف چهارتن از فیلسوفان دین، برگسته مغرب زمین است و شامل دیباچه، مقدمه و پانزده فصل می‌باشد و به نحوی تنظیم گردیده است که هم بعنوان کتاب درسی مورد استفاده قرار گیرد و هم برای مطالعه شخصی سودمند باشد در پایان هر فصل کتاب برپشهایی طرح گردیده تا خواننده خود را در فهم مطالب بیازماید. هر فصل نیز با یک داستان مثال یا چیزی شبیه آن آغاز می‌گردد. مطالب کتاب بدین نحو تدوین گشته است:

فصل اول «تأمل در باب خلاوند در جستجوی حقیقت غایی»؛ در این

فصل مولفین به (۱) تعریف دین (۲) بروزی چند جانبه دین (۳) فلسفه دین و (۴) خلای ادیان توحیدی پرداخته‌اند. در (۱) ضمن بیان تعاریف متعددی که از دین صورت گرفته، نتیجه گرفته شده است که تعریف دین کاری بس دشوار است زیرا نمی‌توان به سهولت به حلاقل مشترکی میان همه ادیان دست یافت. مولفان تعریف مختار (و در حد مقاصدشان در کتاب) را چنین بیان کرده‌اند: «دین مشکل از مجموعه‌ای از اعتقادات و اعمال و احساسات

در پایان با ناکافی دانستن دلایل کثرتگرایی معياری برای ارزیابی ادیان ارائه داده‌اند.

فصل سیزدهم «اخلاق دینی، نسبت خداوند با اخلاق»؛ همه ما به چند اصل اخلاقی معتقدیم؛ اما منشأ این اصول چیست؟ آیا آنها محصول اندیشه‌های انسان هستند یا توسط خداوند خلق شده‌اند یا سرهشمه‌های دیگری دارند؟ اگر چه هر یک از این نظرات طرفانه دارند اما اکثر دینداران معتقدند که این اصول به نحوی از انجام از خداوند نشأت می‌گیرند؛ حال نشأت گرفتن از خداوند چه معنایی دارد و معنای اعتبار حقیقت اخلاق دینی چیست؟ از مباحثی است که این فصل بدان پرداخته است.

فصل چهاردهم «فلسفه و آموزه‌های الهیات، آیا فلسفه می‌تواند اعتقادات دینی راوضوح بخشد؟»؛ فیلسوفان همیشه علاوه‌نمایی بحث درباره مقاهم بینایین دینی بوده‌اند و سعی کردند این مقاهم و اعتقادات را با عقل تبیین نمایند در این فصل نمونه‌ای از این تلاشها مطرح شده است: ۱- تلاش تامس موریس در باب تجسس. ۲- فیلیپ کوین در باب فدیه. ۳- تحقیقات ویلیام آستون در باب معنا و مدلولات ماؤن گزیدن روح القدس در درون انسان. ۴- تلاش النور استمام در پاسخ به عبّت بودن دعای حاجت. ۵- تحلیل جوج ماورودس از مدل‌های مختلف وحی.

فصل پانزدهم «خداوند و خطر کدن انسان»؛ در فصل آخر خمن نتیجه‌گیری از بحث‌های گذشته نویسنده‌گان درس‌هایی را که می‌توان از این مباحث آموخت و چشم‌اندازهای آینده فلسفه دین را بررسی کرده‌اند و سعی نموده‌اند تا خوانندگان را هر چه بیشتر نسبت به مطالعه در این زمینه تشویق نمایند.

بیانگر حکمت وجود شر در عالم) هستند طرح گشته‌اند.

فصل هفتم؛ «شناخت خداوند بدون توسل به برهان، آیا اعتقاد به خدا نیاز به مبنای پایه دارد؟»؛ در این فصل این پرسش طرح شده است که آیا بدون دلیل و قرینه می‌توان به وجود خداوند معتقد بود قرینه‌گرایان معتقدند که خیر، اعتقاد به وجود خدا نیازمند قرینه است. اما در مبنایگری اصلاح شده استدلال می‌شود که اعتقاد به وجود خداوند اعتقادی پایه است و نیاز به دلیل ندارد در این فصل آرای الوبن پلتینیجا و آلتون در پایه دانستن اعتقاد به وجود خداوند به تفصیل بیشتر مورد بحث و نقده قرار گرفته‌اند.

فصل هشتم «زبان دین، چگونه می‌توانیم به نحو معناداری درباره خداوند سخن بگوئیم»؛ چگونه می‌توانیم درباره ذات باری همان محمولات مورد استفاده در زبان روزمره را به کار برد آیا فی‌المثل خیرخواهی خداوند همانند خیرخواهی مخلوقات است. با اینکه در متون آمده است که «او مثل هیچکس نیست» نظریه تمثیل توماس آکویناس پاسخی به این مساله می‌دهد؛ اما آیا اصلاً این نوع گفتار معنادار است. پوزیتیویستهای منطقی معناداری گزاره‌های الهیات را انکار می‌کرند؛ اما تئوری معناداری آنها دیری نپایید و بینگشتاین متأخر، معنای زبان را در کار کرد آن جستجو کرد. در کتاب ضمن بحث از این آرا در بخش آخر به این مساله پرداخته شده است که آیا زبان دینی زبانی نمایند است یا حقیقی؟

فصل نهم «معجزات، آیا خداوند در امور زمینی دخالت می‌کند؟»؛ در ابتدای این فصل نویسنده‌گان به تعریف معجزه پرداخته‌اند و آن نوعی دخالت و تصرف الهی در امور عالم تعریف کرده‌اند. بدون شک خوداشی در تاریخ رخ داده‌اند که بصورت متواتر نقل شده‌اند و با قوانین طبیعی قابل تفسیر نیستند؛ (مانند اینکه عیسی(ع) سه روز پس از مرگش رجمت نمود؛ اما آیا درست است که ما این وقایع را افعال خداوند بدانیم یا تفسیرهای دیگری باید از آنها داشت. در این فصل نظریات مختلفی در این باب طرح و نقده شده‌اند.

فصل دهم «حیات پس از مرگ، آیا دلیل برای امیدواری وجود دارد؟»؛ همه ادیان معتقدند که پس از مرگ حیات بیانی تمیز بینید و شواهد و گزارشاتی از آنکه در آستانه مرگ قرار گرفته‌اند یا به نوعی با مرگ مواجه شده‌اند برای حیات دیگر وجود دارد. وجود مقاهمی نظری تناسخ هم در فرهنگهای گوناگون نشان در پیش این باور است؛ اما تلقی ما از حیات پس از مرگ چیست؟ ماهیت انسان چگونه است و چگونه پس از فساد جسم حیات آدمی می‌تواند ادامه یابد؟ نویسنده‌گان با بحث در این مسائل، در پایان فصل، دو نوع دلایل پسین و پیشین را در اثبات حیات پس از مرگ مورد بررسی قرار داده‌اند.

فصل یازدهم «علم و دین، آیا علم و دین با یکدیگر سازگارند یا ناسازگار؟»؛ در طول تاریخ کشمکش‌های میان اهل علم و اصحاب دین رخ داده است. اما آیا فی الواقع تعارضی میان علم و دین هست و اگر هست چه مشکلات و مسایلی در میان است. نویسنده‌گان در باب رابطه علم و دین سه قول بیان کرده‌اند: تعارض، تمايز کامل و تافق. همچنین مؤلفین در پایان فصل با نگاهی به تاریخ پیشایش و تکون علم نتیجه مهمنی گرفته‌اند؛ اثکای علم امروزی به باره‌ای مبادی الهیاتی که بیانگر ارتباط پر ثمر علم و دین است.

فصلدوازدهم «کثرتگرایی دینی، چگونه می‌توان تنوع ادیان را تبیین کرد؟»؛ پرسش اصلی این فصل از نظر نویسنده‌گان این است که پیروان یک دین درباره سایر ادیان چه تلقی‌ای باید داشته باشند. سه تلقی عمده در این باب - به تبع تقسیم‌بندی هیک - بیان شده‌اند: شمول‌گرایی، انحصار‌گرایی و کثرتگرایی. نویسنده‌گان هر سه این نظرات را مورد بحث و نقده قرار داده‌اند و